

תחסום שור בד"ש

המצב הוא שידן אינו עושה צעד מבלי להתייעץ או לקבל את אישורו של תמיר, ואף דואג להפגין את ידידותו והערכתו ל-תמיר בכל פורום אפשרי.

לתמיר היתה מטרת-חיים אחת: להיבחר לשר בממשלה. בכל אחת מסימטאות דרכו הפוליטית הוא עשה כל מאמץ לרמוז ל- מערך שהיה בשילטון, כי הוא מוכן לכל ויתור ולכל שינוי בדעה תמורת מישרת שר, ואין זה משנה איזה שר.

ד"ש היתה לגביו ההזדמנות המיידית לשר בממשלה. לנסות ולתפוס כסא של שר. ההבדל היחיד בין ד"ש לבין כל מסגרת אחרת בה היה תמיר חבר, הוא שבמסגרות ה- אחרות התמודד תמיר עם פוליטיקאים משופשים שהכירו את אופיו. בד"ש הוא היה בין הבודדים שהכירו את כל נפ- תולי העסקנות המיפלגית וחברי ד"ש גם לא הכירו את כל צדדיו של תמיר.

ידן נפל בשבי קיסמו האישי של תמיר ובפחים הקטנים שתמיר טמן לו. פסק הזמן שידן נתן לתמיר, בעת שנסע ל- חוץ-לארץ, איפשרו לשר-המישפטים ה- חדש לקבוע עובדות בשטח, לבנות את הסיפור על מצב בריאותו של בנין, ולנגן על המיתר החבוי בליבו של ידן - השאיפה לראשות הממשלה, לפחות בפועל.

ידן

נגד ידן

עבודתם של מתנגדי ההצטרפות לקואליציה בישיבת מרכז ד"ש הרא- שונה היתה קלה. כל אשר הם עשו היה לצטט את התבטאויותיו של ידן עצמו. עד לפני שבועיים, כנגד ההצטרפות לממשלה. ידן לא הצליח לשכנע בנסותו לתלות את השינוי בדעתו בהמצאת מצב חרום לאו- מי- אולם תמיר הצליח לשכנע בעבודת השדה שעשה.

כשהחלה הישיבה השנייה של מועצת ד"ש בבית סוקולוב בתל-אביב, לא הו- פיע אליה אמנון רובינשטיין. כמה מי חסידיו גילו אותו יושב בתוך מכונת קטנה, יחד עם אשתו רוגי, מהעבר השני של רחוב קפלן, ליד הבניין. רק לאחר שצלם עיתונות גילה אותו וצילם אותו במכונתו. מיהר רובינשטיין לעלות לחדר בו התכנסה המועצה. אולם גם עתה הו- כיה רובינשטיין כי ההבנה הפוליטית שלו מוגבלת ביותר. במקום להורות לחסידיו, להם כ-40 אחוז במועצה להצביע בעד הד"ר בנימין הלוי, ולנסות להפיל בכך את תמיר, הוא הציע להם להימנע מהצ- בעה.

האווירה הסוערת של המועצה הראשו- רת פנתה מקומה לאווירה חגיגית כלשהו של המועצה השנייה, כאשר לאט לאט היה ברור לנאספים כי תמיר הביס את רו- בינשטיין.

מייד לאחר שהוקמה ד"ש על-ידי יגאל ידן, ביקש שמואל תמיר להצטרף אליה. ידן שהכיר את תמיר לא רצה בו. מאו- חר יותר סיפר ידן למקורביו: "שמנו בפני תמיר את התנאים המשפילים ביותר להצטרפות. היה ברור לנו, שלו רק בגלל הכבוד העצמי, הוא יסרב לקבל אותם. אך תמיר הסכים לכל. הערמנו עליו עוד קשיים, משפילים עוד יותר, אך הוא הסכים גם להם. אפילו בחיוק". לידן לא היתה ברירה והוא הכניס את תמיר והמרכז החופשי שלו לתנועה הדמוקרטית. מאותו רגע החל תמיר להפגין את כיש- רונו הגדול. מאות ואליפים כאלה שלא שמ- ר עו אף פעם את שם המרכז החופשי או את שם ד"ש, נרשמו כתברי ד"ש, שילמו את מס החבר וזכו בזכות הצבעה למועצת התנועה ולמוסדותיה. פעיליו של תמיר החלו לחרוש את השטח ולספח אליהם אנשים מקבוצת ידן, שינוי הבלתי מוז- הים של ד"ש. תוצאות הבחירות הפנימיות בד"ש הוכיחו כי תמיר עדיין במלוא אונ- ו, בכל הנוגע לעסקנות מיפלגתית. ניצחונו היה פנימיות.

עתה עמד בפני תמיר אתגר נוסף. לתקוע תריז בין רובינשטיין, שלמרות ש- הוא מעורה בפוליטיקה הפנימית כבר שלוש שנים, עדיין נחשב כסירון פולי- טי, לבין ידן, שאף הוא אינו, או לפחות לא היה עד כה, מומחה לענייני אינטרי- גות פנימיות. שלב אחר שלב וצעד אחר צעד צי- ליה תמיר להבאיש את ריחו של רובינ- שטיין בעיני ידן ולתפוס את מקומו. כיום

צות-הברית, בה מבקר עתה ח"כ נוסף של ד"ש, דוד (דודיק) גולומב, הוסיפה את גולומב לרשימה. אין ספק כי עם נדוניה של 9 חברי כנסת במקום 15 לא היה עומד הליכוד בהבטחותיו לד"ש ולפחות תיק אחד ומיספר ניכר של הטבות היו נשללות ממנו. לידן לא היתה נותרת או ברירה והוא היה מוכרח לוותר על ההצטרפות. אולם ההפתעה נפלה בשבת בערב, וורט- היימר טילפן לרובינשטיין והודיע לו כי הוא נסוג מהחלטתו לפרוש. לרובינשטיין העיף היה ברור כי המרידה בידן חוסי- לה. הוא הודיע ליתר חבריו על התפנית בעמדת וורטהיימר, תפנית שלא הובנה עד כה על-ידי איש, וביקש מן ביברו להתמודד בשם שינוי על תפקיד שר הרווחה.

הגנרל והמהפכה

ימי זלמית אלוני, מי שהיתה תקופת מה שותפתו הפוליטית של אמנון רו- בינשטיין ספירה השבוע, כי רובינשטיין התבטא פעם: "נתנו לי גנרל ואני אעשה מהפכה". נתנו לרובינשטיין גנרל, הרי סיפה אלוני בחיוק, "הוא באמת עשה מהפ- כה". ואמנם, כדי להבין את מה שקרה בשתי המועצות של ד"ש שהתקיימו תוך שלושה ימים ואשר תוצאתם היתה הש- בעת ארבעה שרים ממיפלגה זו, יש להבין את מערך הכוחות החדש בתוך ד"ש.

כי טובת המדינה עדיפה על פני טובת התנועה שלו. בעזרת צבא עסקנים ושלל מזכירות נאות מילא תמיר את חלקו במסע ההש- פעה על צירי ד"ש. אלה עברו מאחד לאחד, הבטיחו הסבירו, רמזו במיטב ה- שיטות התמיירות המפורסמות. כנגד מכי- בש אדיר כזה לא יכלו מרבית מ-135 חב- רי מועצת ד"ש, טירונים בכל הנוגע לעסקנות מיפלגתית, לעמוד. המועצה ה- ליתה כי ד"ש מצטרפת לקואליציה. בו במקום נקבעו שני מיפגשים. האחד, ישיבת מועצה נוספת ליום הראשון הי- שבוע, בו תיבחר המועצה את נציגיה לממשלה. המיפגש השני היה פנימי וסו- רי. אמנון רובינשטיין הזמין לביתו שבתל- ברוך כמה מוותיקי ד"ש לישיבה בה היה צריך להחליט: האם תפרוש שינוי מד"ש. בישיבה שנערכה בביתו של רובינשטיין השתתפו כמה מהמקורבים לו ביותר. רו- בינשטיין לחץ על פרישה. היחיד שהתנגד לו היה ח"כ שמואל טולידאנו, יועץ שר- ה- הממשלה לענייני ערבים לשעבר, אך גם טולידאנו הודיע כי יקבל את החלטת ה- רוב בשינוי. סטף וורטהיימר לא נכח כי פגישה והיה באותה עת בביתו בנהריה. בישיבה הוחלט על פרישה. למחרת בבו- קר שוחחו רובינשטיין וורטהיימר בטלפון וורטהיימר הצטרף להחלטה. נראה היה כי שינוי תצליח לטרפד את כניסת ד"ש לקואליציה. חמישה מחברי הכנסת שבו הסכימו כבר על פרישה. רובינשטיין, וורטהיימר, וירשומסקי, טולידאנו והח"כ הדרוזי וינדאן עטאשי. שיחת טלפון לא- ר-